

2. Зінченко О.І. Рослинництво: підручник, вид. третє, доповнене і переробл. Умань. Видавець «Сочінський М. М.», 2016. 612 с.
3. Соколик С.П. Перспективи використання кукурузи на зерно в качестве биотоплива. *Вестник ХНТУСГ им. П. Василенко*: научный журнал. Харьков: ХНТУСГ им. П. Василенко, 2016. С. 168–176.
4. Мокрієнко В.А., Центи́ло Л.В. Особливості росту і розвитку кукурудзи залежно від строків сівби та густоти стояння рослин. *Наукові доповіді НУБіП України*. Електронне наукове фахове видання. 2011, червень. № 3 (25).
5. Кукурудзяний рік: Проблеми, висновки та прогнози ... superagronom.com

ЗНАЧЕННЯ КОРМОВИХ ЕКОСИСТЕМ У НАВКОЛИШНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Сергій ГЛУХЕНЬКИЙ

здобувач вищої освіти спеціальності 201 «Агрономія»

Науковий керівник: Леся БУРКО

кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри
кормовиробництва, меліорації і метеорології

Заклад вищої освіти "Національний університет біоресурсів і
природокористування України"

м. Київ

Кормові екосистеми відіграють важливу роль не тільки у кормовиробництві, а й в раціональному природокористуванні, зокрема у біологізації земель, збереженні родючості ґрунтів та в цілому в покращенні навколишнього середовища. Будучи одним із основних компонентів біосфери, вони виконують найважливіші природоохоронні функції в агроландшафтах і значно впливають на екологічний стан території країни. Кормові екосистеми сприяють збереженню і накопиченню органічної речовини в біосфері.

Створення сінокосів і пасовищ на заплавах річок сприяє запобіганню або різкому скороченню ерозії і дефляції ґрунту. На сьогодні понад 50 % території України розорюється, що є одним з найвищих показників у світі. Також нераціональна експлуатація земельних ресурсів, незавершеність формування екологічно безпечного землекористування та сучасне не екологічно збалансоване ведення землеробства поставило під загрозу стан ґрунтів України.

Гумус, втрачений на ріллі лукопасовищні екосистеми або багаторічні трави можуть відновити за декілька років. Оптимальна система сівозмін може забезпечити бездефіцитний баланс гумусу, призупинити погіршення фітосанітарного стану посівів і ґрунтовтоми на сільськогосподарських угіддях.

Бобові трави мають здатність збагачувати ґрунт азотом. За сприятливих умов бобоворизобіального симбіозу величина біологічної азотфіксації може становити понад 250 кг/га.

Біологізація сівозмін шляхом вирощування багаторічних бобових трав дає можливість збільшити запаси біологічного азоту у ґрунті, що позитивно впливає на родючість ґрунтів, підвищує ефективність добрив, позитивно впливає на урожайність та якість продукції.

Широке використання біологічного азоту зменшує енергозатрати, економічно мінеральні ресурси та запобігає забрудненню довкілля продуктами розпаду азотних добрив.

Сінокоси і пасовища, запобігаючи змив добрив, гербіцидів і інших отрутохімікатів, охороняють водойми від забруднення. Рослинність лук, витримуючи високий рівень ґрунтових вод, тим самим підтримує нормальну вологість ґрунту на прилеглий території, особливо на верхових торфовищах, які дають початок струмків та річок.

Крім збільшення врожайності, багаторічні злаково-бобові трави позитивно впливають на агрофізичні властивості ґрунтів. Обробіток лучних травостоїв викликає позитивні зміни ґрунтової структури через значний обсяг і масу кореневої системи, і утворення азотфіксуючих бактерій.

Отже, значення й функції природних кормових екосистем в біосфері, агроландшафтах та сільському господарстві дуже значні. Лучні травостої та багаторічні трави забезпечують акумуляцію сонячної енергії і накопичення біомаси в біосфері й агроландшафтах, накопичення вуглецю і гумусу, різноманіття і біорізноманіття. Також, вони володіють великою стійкістю до зовнішнього середовища та зміни клімату.

АДАПТАЦІЯ РОСЛИН ДО ЕКОЛОГІЧНИХ ФАКТОРІВ

Марина ГОЛУБ

здобувач вищої освіти спеціальності 201 «Агрономія»

Науковий керівник: **Уляна НЕДІЛЬСЬКА**

кандидат сільськогосподарських наук, доцент кафедри

екології і загальнобіологічних дисциплін

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

м. Кам'янець-Подільський

У біосфері пануюче положення займає рослинний світ – основа життя на нашій планеті. Рослини мають унікальну властивість накопичувати енергію світла в органічних речовинах в процесі фотосинтезу. Природа протягом багатовікової еволюції створила на Землі відрегульований кругообіг речовин та енергії, в якому провідна роль належить променевій енергії та зеленим рослинам. Рослинні організми, як і інші живі системи, підпорядковані фізико-хімічним законам перетворення матерії та енергії, а особливості їх життя полягають у специфіці будови та способах взаємодії з довкіллям [1].

Відмінною рисою взаємодії різних структурних і функціональних елементів у рослинах є їхня пластичність. Це дозволяє розглядати рослини як організми з специфічною системою керування. За такої системи керування, координація функцій екологічних структур здійснюється за прямої взаємодії використання природних ресурсів. Ці взаємодії постійно перенастроюються: